

Sygn. akt III Ca 1487/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko H. S. (1)

o alimenty

oraz sprawy z powództwa M. S.

przeciwko H. S. (1)

o alimenty

na skutek apelacji i zażalenia pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt IV RC 484/14

- 1. prostuje w części wstępnej zaskarżonego wyroku oznaczenie sprawy w ten sposób, że toczy się ona z powództwa E. S. przeciwko H. S. (1) o alimenty i z powództwa M. S. przeciwko H. S. (1) o alimenty;**
- 2. odrzuca zamieszczone w apelacji zażalenie pozwanego na zawarte w punkcie 5 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcie o nieobciążeniu powódki M. S. kosztami procesu;**
- 3. oddala apelację.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1487/15

UZASADNIENIE

Powódka E. S. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego H. S. (1) alimentów w kwotach po 1.000zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 05 2014r., płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz zwrotu kosztów procesu według norma przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że jest córką pozwanego. Pozwany przebywa

w zakładzie karnym gdzie odbywa karę pozbawienia wolności na którą został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.c. i nie łoży na jej utrzymanie.

Powódka M. S. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego H. S. (1) alimentów w kwotach po 1.000zł miesięcznie począwszy od dnia 1 05 2014r.m płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami

w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz zwrotu kosztów procesu według norma przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że jest córką pozwanego, nie pracuje i kontynuuje naukę w IV klasie Technikum Gastronomicznego w C.-L..

Pozwany przebywa w zakładzie karnym gdzie odbywa karę pozbawienia wolności

na którą został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.c. i nie łoży na jej utrzymanie.

Powództwa zostały zarejestrowane w Sądzie Rejonowym w Rybniku

pod odrębnymi numerami w repertorium „IV RC” (odpowiednio IV RC 484/14 k IV RC 485/14), po czym w dniu 3 06 2014r. wydano postanowienie w którym połączono sprawy do wspólnego ich rozpoznania.

Pozwany H. S. (2) uznał powództwo E. S. do kwoty 600zł alimentów miesięczni, wnosił o jego oddalenie w pozostałej części oraz wnosił

o oddalenie w całości powództwa M. S..

Podnosił, że matka powódek A. S. powinna przyczyniać się w części

do utrzymania E. S. oraz że M. S. podjęła pracę zarobkową

i jest w stanie samodzielnie się utrzymywać.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 6 05 2015r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki E. S. alimenty w kwotach po 900zł miesięcznie począwszy od dnia 1 09 2014r., a na rzecz powódki M. S. alimenty w kwotach po 800zł w okresie od 1 09 2014r. do 28 02 2015r., oddalił ich powództwa

w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu i nadał wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności w części zasądzającym alimenty.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 133

§ 1 i art. 135 § 1 k.r.o. Stwierdził, że powódka E. S. z uwagi na swój wiek

nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać, a powódka M. S. jest pełnoletnia i z chwilą podjęcia w toku postępowania pracy zarobkowej „jest w stanie zabezpieczyć własne potrzeby materialne”. Następnie dokonał oceny poczynionych ustaleń dotyczących kosztów ich utrzymania oraz sytuacji materialnej ich rodziców,

po czym w konkluzji uznała, że w powództwa są uzasadnione tylko w części wskazanej w sentencji zaskarżonego wyroku.

Orzeczenie zaskarżył pozwany H. S. (2) w części zasądzającej powództwo na rzecz powódki E. S. ponad kwotę 600zł alimentów i orzekającej o kosztach procesu oraz w części nieobciążającej powódki obowiązkiem zwrotu mu kosztów procesu. Wnosił o zmianę wyroku przez zasądzenie od niego na rzecz powódki E. S. od dnia 1 09 2014r. alimentów w kwotach po 600zł miesięcznie i „obciążenie powódki M. S. kosztami postępowania I instancyjnego w punkcie 4 wyroku” oraz zasądzenie od nich na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, bądź uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucił, że istnieje sprzeczność pomiędzy istotnymi ustaleniami Sądu a treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, iż wykazane koszty utrzymania małoletniej E. S. uzasadniają zasądzenie od niego alimentów

w kwotach po 900zł miesięcznie, podczas gdy przeczy temu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz że naruszono prawo procesowe, regulację art. 102 k.p.c.

w związku z art. 98 § 1 k.p.c. poprzez nieobciążanie powódki M. S. kosztami procesu, pomimo że jej powództwo zostało oddalone w „zasadniczej mierze,

a jednocześnie brak zaistnienia przesłanki szczególnie uzasadnionego wypadku”.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosił, że obydwój rodzice powódki E. S. powinny uczestniczyć w ustalonych przez Sad kosztach jej utrzymania w wysokości 1.200zł - 1.300zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powodów przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulacje prawne zawarte

w art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, bądź też mają swoją podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, który w tym zakresie jest logiczny i wzajemnie spójny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Pozwany w ramach podniesionego w apelacji zarzutu istnienia sprzeczności pomiędzy ustaleniami faktycznym a zebrany w sprawie materiałem w istocie kwestionuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną poczynionych ustaleń i w jej ramach przyjęcia, iż ma on obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania powódki E. S. do wysokości zasądzonych alimentów

Dlatego zarzut ten tylko werbalnie odnosi się do podstawy faktycznej orzeczenia i jako taki nie ma on wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego odnosząca do zaskarżonej części dotyczącej powództwa E. S. jest w zasadzie prawidłowa.

E. S. liczy 9 lat i z uwagi na swój wiek nie jest ona w stanie samodzielnie się utrzymywać, wobec czego na pozwanym z mocy art. 133 § 1 k.r.o. ciąży obowiązek jego alimentacji.

Powódka mieszka wspólnie z matką która z uwagi na jej wiek przez sprawowanie nad nią pieczy u osobiste starania o jej wychowania oraz zapewnienie mieszkania w pełni realizuje ciężący na niej obowiązek jej alimentacji.

Niekwestionowane przez pozwanego jej niezbędne koszty utrzymania zamykają się kwotą ponad 900zł miesięcznie (wyżywienie – 500zł, ubrania - 200zł, środki czystości – 50zł, leczenia ortodontycznego – 75zł, wydatki szkolne – 50zł, basen – 23zł).

Pozwany obecnie przebywa w zakładzie karnym, gdzie nie ponosi kosztów swego utrzymania.

Otrzymuje emeryturę w wysokości 3.737,15zł netto miesięcznie oraz wypła-cany mu jest corocznie deputata węglowy w kwocie 1.195,08zł, stąd też Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że jest on w stanie ponieść zasądzone od niego na rzecz córki E. S. alimenty.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Równocześnie pozwany w piśmie procesowym zawierającym apelację E. S. zakwestionował rozstrzygnięcie o nieobciążaniu powódki M. S. kosztami procesu.

W tej zatem części pismo to zawiera jego zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie (art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.), które stosownie do regulacji art. 369 § 1 k.p.c. w związku z art. 394 § 3 k.p.c. - należało wnieść do Sądu Rejonowego w terminie

do 7 dni od doręczenia jego pełnomocnikowi uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Odpis wyroku Sądu Rejonowego z dnia 6 05 2015r. wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi pozwanego w dniu 1 06 2015r. i od dnia następnego rozpoczął biec termin do zaskarżenia powyższego rozstrzygnięcia, który upływał z dniem 8 06 2015r..

Pismo zawierające środek zaskarżenia zostało przez niego złożone w Sądzie Rejonowym w dniu 15 06 2015r. tj. już po upływie powyższego terminu, co zgodnie

z regulacją art. 373 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. i art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd odwoławczy do jego odrzucenia,

Reasumując z podanych względów orzeczono jak w sentencji.

Sprostowania zawartego w części wstępnej zaskarżonego wyroku oznaczenia sprawy dokonano w oparciu o regulację art. 350 § 1 i 3 k.p.c., gdyż pomimo połączenia spraw z powództw powódek do łącznego rozpoznania nie zatraciły one swej procesowej odrębności, co powinno być znaleźć swoje prawidłowe odzwierciedlenie w części wstępnej zaskarżonego wyroku.